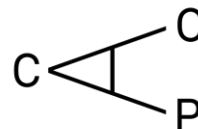

Georganiseerd overleg Sector Defensie
Algemeen Personeelsbeleid (AP)

CAOP
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Inlichtingen: Rob Dircke
Telefoon: 06 – 83 57 38 03
E-mail: r.dircke@caop.nl
Datum:
Bijlage(n): 1
Ons kenmerk AP/20.0135
Zaaknummer: G.1.03

Concept-verslag van de vergadering van de werkgroep Algemeen Personeelsbeleid (AP)
op 4 februari 2020 van 13.10 uur tot 16.00 uur in de Baljuwzaal, CAOP, Lange Voorhout 13 in Den Haag.

Aanwezig:

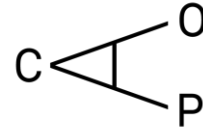
Van de zijde van Defensie: S. Pijpstra (voorzitter), A. de Kleijn, E. Reitsma, B. Jansen, A. Lankhorst, W. Schwab, E. Dekker, F. van de Hoef

Van de zijde van de centrales: J. van Hulsen (AC), R. Schilperoort, S. Hop (CCOOP), T. Van Leeuwen (CMHF)

Van de zijde van het secretariaat: R. Dircke (CAOP)

Agenda

1. Opening, vaststellen agenda
2. Behandeling Concept MR (*SOD/20.0028 met drie bijlagen*)
3. Rondvraag en sluiting

Agendapunt 1: opening, vaststellen agenda

De voorzitter opent de vergadering om 13.10 uur en heet iedereen welkom. Er zijn geen mededelingen, de agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

Agendapunt 2: behandeling Concept MR

(SOD/20.0028 met drie bijlagen)

De voorzitter geeft aan dat thans de versie van de concept MR van 15-01-2020 welke is aangeboden op 17-01-2020 zal worden besproken. Er zijn een schone en een gewijzigde versie verzonden en als bijlage tabel 1. Er wordt aan de hand van de gewijzigde versie SOD/20.0028, bijlage 2 gewerkt zodat meteen duidelijk wordt of de wijzigingen die zijn aangebracht correct zijn. Spreekster verzoekt de heer Schwab om een toelichting te geven op de nieuwe teksten.

Hoofdstuk 2: wijzigingen met ingang van 1 januari 2019

Artikel 2.1, intrekking regeling dubbelstelling pensioengeldige tijd.

De heer Schwab licht toe dat in dit artikel nu staat dat de regeling dubbelstelling pensioengeldige tijd wordt ingetrokken per 01-01-2019. In dit verband wijst spreker op de discussie die in het SOD heeft plaatsgehad over de dubbelstelling. Wat nu in samenhang hiermee wordt geregeld is de intrekking van de regeling dubbelstelling per 01-01-2019 en de afkoop extra beslaglegging in de VVHO wordt per 01-01-2020 voor 50% pensioengevend. Voor degenen die hierdoor worden geraakt omdat in 2019 VVHO is ontvangen wordt door het ABP iets geregeld maar daar heeft Defensie geen bemoeienis mee, dit staat ook in de toelichting. Met deze bepaling denkt spreker ook het probleem dat door de CCOOP in het SOD naar voren is gebracht te hebben opgelost.

De heer Schilperoort is het eens met de intrekking van de regeling dubbelstelling pensioengeldige tijd per 01-01-2019, dit is aldus spreker conform de afspraak tussen partijen. Reden hiervoor is dat deze twee regelingen niet naast elkaar kunnen bestaan. Spreker herinnert zich evenwel nog een andere vraag die tijdens de vorige vergadering is gesteld in het kader van deze intrekking, deze betrof functioneringsgratificatie. Dit is volgens de heer Schwab correct en hij geeft aan dat dit punt later bij deze bespreking aan de orde komt. De heer Hop informeert of er bij de wijze waarop de opbouw zal worden uitgevoerd sprake is van fiscale zuiverheid waarop de heer Schwab antwoordt dat het probleem dat daarmee samenhang met deze bepaling is opgelost.

De voorgestelde tekst is akkoord.

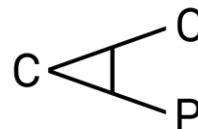
Artikel 2.2, wijziging IRM.

De heer Schwab licht toe dat aan artikel 3a IRM het begrip *militair*-specifiek minimumloon is opgenomen. Spreker heeft de indruk dat de afspraken die in de vorige WG AV zijn gemaakt in deze aanpassing zijn verwerkt.

De voorgestelde tekst is akkoord.

Artikel 6, maatregel voor negatieve inkomenseffecten pensioenpremie.

De heer Van de Hoef geeft een toelichting. Aan artikel 6, eerste lid, sub b is toegevoegd dat de vaste inkomstenbestanddelen bij de oude en de nieuwe situatie gelijk moeten worden gehouden. Bij de eindloonregeling dient daarom te worden meegenomen dat over de tijdelijke toelage loongebouw premie betaald zou zijn geweest. Sub b maakt dit nu transparant. De heer Schilperoort merkt op dat het 'zou moeten worden' is en geeft aan dat bij de discussie in het SOD is gesteld dat dit niet gebeurd is in 2019. Zoals het nu is geformuleerd treedt de bepaling met terugwerkende kracht in werking en zou bijgevolg ook met terugwerkende kracht de premie worden ingehouden. De heer Van de Hoef zegt dat dat klopt. De regeling wordt ingaande 2020 structureel goed geregeld maar voor de situatie van 2019 is een bijzondere afspraak gemaakt, althans daaraan is op een andere wijze uitvoering aan gegeven. In de betreffende bespreking is ook uitgesproken dat dit partijen er niet van zou weerhouden om dit punt in de nieuwe regeling correct op

te nemen. Aan de zijde van Defensie is toen besloten om, in verband met de middeninkomenseffecten, de situatie anders op te lossen dan zoals het nu structureel is opgeschreven.

Daar is de heer Schilperoort het op zich mee eens maar het is voor hem wel de vraag of dit per 01-01-2019 dient in te gaan terwijl al bekend is dat voor dat jaar de uitvoering anders is geregeld omdat er iets verkeerd is gegaan. Hij vraagt zich af of het niet beter is om als ingangsdatum 01-01-2020 aan te houden. Hier ziet spreker nog een discussie liggen en hij wil voorkomen dat deze bepaling nu zo in de MR wordt opgenomen en vervolgens bij de uitvoering ervan uit wordt gegaan dat 2019 is vergeten en er vervolgens problemen ontstaan omdat er in één keer over een heel jaar premie wordt ingehouden. De heer Van de Hoef begrijpt deze opmerking maar hij durft met absolute zekerheid te stellen dat er in de uitvoering over 2019 niets meer zal veranderen. Spreker geeft aan dat iedereen in de uitvoering bekend is met deze regeling, wat in december 2019 is gebeurd is volgens hem inhoudelijk correct en vanaf 2020 wordt volgens de nieuwe regeling gewerkt.

De voorzitter resumeert dat de heer Schilperoort er op wijst dat deze bepaling pas per 2020 ingaat terwijl nu is aangegeven wat er ingaande 01-01-2019 geldt en dat hij zich afvraagt of dit niet tot verwarring zal leiden. Daarom heeft hij voorgesteld om artikel 6, lid 1 sub b per 01-01-2020 in te laten gaan en spreekster kan de heer Schilperoort daar op zich in volgen. Dit is volgens haar ook al eens eerder op deze wijze gedaan. De heer Van de Hoef begrijpt deze reactie maar ziet die als een facetje omdat nu specifiek op deze wijziging wordt gereageerd. Echter, dan dient daar ook een ander facetje bij te komen want 8,33% moet dan worden gewijzigd in 6,4% hetgeen complicerend werkt. Om helderheid te verschaffen over de structurele regeling stelt spreker daarom voor om de bepaling zoals nu voorgesteld te houden. Hij wijst erop dat dit punt in december 2019 goed is afgehandeld en wat hem betreft dient deze bepaling nu zo voor de toekomst te luiden. De heer Schilperoort informeert waarop wordt bedoeld met de genoemde aanpassing van 8,33% naar 6,4% waarop de heer Van de Hoef antwoordt dat hierover in de toelichting een opmerking dient te komen. De heer Schilperoort is het daarmee eens omdat dan helder wordt waarom in de uitvoering anders is gehandeld dan wat de regeling voorschrijft.

De voorzitter stelt voor om de door de heer Van de Hoef voorgestelde handelswijze te volgen waarop de heer Van Hulsen opmerkt deze aanpak ingewikkeld te vinden. Hij zou dit liever neutraal omschrijven, dat lijkt hem begrijpelijker dan dat er een wettekst is waarover in de toelichting staat dat daar in de uitvoering van af wordt geweken. Spreker stelt voor om in de toelichting te vermelden dat in december 2019 is gekeken naar de effecten die door deze bepaling in 2019 zijn opgetreden en daarom integraal zijn afgerekend. De voorzitter geeft aan dat dat in feite ook de bedoeling is hetgeen wordt bevestigd door de heer Van de Hoef.

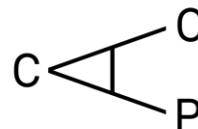
Met deze aanvulling is de tekst goedgekeurd.

De heer Van de Hoef geeft aan dat in lid 4 op verzoek is toegelicht wat met exogene ontwikkelingen wordt bedoeld. Dit heeft, aldus spreker, ook geleid tot een kleine aanpassing. In een eerdere versie stond dat de premie in de oude regeling 9,28% bedroeg en naar 9,43% zou worden gemuteerd. Door nogmaals goed te bezien wat exogene ontwikkelingen zijn is de premie naar 9,47% opgehoogd. Spreker geeft een toelichting op de doorwerking van de exogene ontwikkelingen. Deze leiden ertoe dat de mutatie op de stelpremie van 0,5% ook een 70/30 verdeling wordt, dit was ook in de eindloonregeling zo. Verder zit er een effect van 0,1% in wat te maken heeft met de kans op arbeidsongeschiktheid, dit zou ook in de eindloonregeling zo uitpakken. Spreker heeft hierbij een toelichting opgesteld welke hij ter vergadering uitreikt.¹

Uit de toelichting blijkt hoe in de oude situatie het effect van 0,1% zou zijn geland in de 9,28% te weten een premie-effect van 0,04% waardoor de 9,43% naar 9,47% wordt gemuteerd. Daarbij is van belang dat vanaf de eerste keer dat men te maken krijgt met exogene ontwikkelingen in deze premie deze heel zuiver wordt gehouden. Spreker zegt toe dat elk jaar met partijen zal worden gedeeld welke exogene ontwikkelingen zich hebben voorgedaan waarbij – net zoals dat nu is gedaan – de premie terug wordt gebracht naar de nulstand. Daarbij wordt zoals bij 2019 bezien wat in mindering moet worden gebracht en wat er van 2019 naar 2020 bij is gekomen. Dit wordt er eerst afgehaald en als er in het volgende jaar weer mutaties zijn dan wordt de premie weer opgebouwd en wordt duidelijk hoeveel deze moet bedragen.

¹ Zie bijlage 1 bij dit verslag: 'Doorwerking exogene ontwikkeling in maatregel voor negatieve inkomenseffecten pensioenpremie 2020.'

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

Spreker geeft een nadere toelichting met behulp van het document dat hij heeft aangeboden (zie bijlage 1 bij verslag) en hij zegt nogmaals toe dat elk jaar zal worden aangegeven wat er wordt gemuteerd in het systeem dat de premiecompensatie regelt.

De heer Schilperoort informeert of hetgeen over de arbeidsongeschiktheid is gesteld een generiek punt is dat extern wordt uitgevoerd en of daarbij ook naar het deelnemersbestand wordt gekeken. Dit laatste gebeurt nu aldus spreker namelijk ook. De heer Van de Hoef antwoordt dat het over de eigen deelnemerspopulatie gaat waarop de heer Schilperoort opmerkt dat er kennelijk sprake is van een toegenomen arbeidsongeschiktheids-kans. De heer Van de Hoef antwoordt dat deze informatie ook zat in de bijlage bij brief SOD/19.00654 over de premieontwikkeling die naar aanleiding van een mail van het ABP is uitgegaan, hier wordt ook naar verwezen (bijlage 2). Hierin staat hoe het ABP de 0,1% heeft toegelicht. Dit zou op dezelfde wijze zijn verwerkt in de premie voor de eindloonregeling. Spreker stelt voor een toelichting te geven waarom artikel 6 op dit punt is gewijzigd waarop de heer Hop voorstelt om deze toelichting eerst formeel per brief aan te bieden. De voorzitter informeert of de heer Hop hierbij doelt op de bijlage met de toelichting en wijst erop dat het enkel een uitleg betreft. De heer Van de Hoef benadrukt dat het inderdaad een toelichting betreft en dat het niet zijn intentie is om het proces te beïnvloeden. Volgens de heer Van Hulsen ging de discussie erover dat er eerst een percentage van 9,28 stond en dat 9,43% nu is gewijzigd in 9,47% hetgeen de heer Van de Hoef bevestigt. Volgens de heer Van Hulsen wordt dit nu toegelicht door de heer Van de Hoef die daarvoor een notitie heeft opgesteld en uitgereikt en op voorstel van spreker wordt de notitie bij het verslag gevoegd zodat het document niet per formele brief hoeft te worden aangeboden.

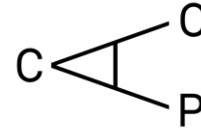
De heer Van Hulsen geeft aan bij sommige van de exogene ontwikkelingen die in lid 4 worden benoemd wel een gevoel te hebben maar dat geldt aldus spreker niet voor 'ontwikkelingen in het deelnemersbestand'. Dit is zijns inziens een endogene ontwikkeling. De heer Van de Hoef antwoordt dat deze constatering op zich klopt. Spreker licht toe dat het begrip 'exogeen' hangende de besprekingen van het pensioenstelsel zijn intrede heeft gedaan. Het gaat volgens hem eigenlijk over ontwikkelingen die in de oude en de nieuwe situatie hun doorwerking zouden hebben gehad en waarvan partijen niet willen dat ook deze voor compensatie in aanmerking komen. De heer Van Hulsen heeft de indruk dat het begrip exogeen uit een oogpunt van deskundigheid door partijen is gebruikt maar feitelijk betekent 'het 'datgene wat van buiten komt'. Volgens spreker is dat iets anders dan 'ontwikkelingen in het deelnemersbestand'. Spreker begrijpt de intentie van het opnemen van het begrip exogeen in lid 4 en wat hem betreft kan het ook worden gehandhaafd maar dan dient de toelichting te duiden dat daar waar in kolom A iets wordt gedaan dit ook in kolom B dient te geschieden. De heer Van Hulsen voorziet echter dat dit begrip toch problemen zal gaan geven. De heer Schilperoort is van mening dat het gaat om ontwikkelingen waar men geen grip op heeft en stelt voor de term exogeen te schrappen want volgens hem is er een betere term hiervoor denkbaar.

Er wordt afgesproken dat de heren Schwab en Van de Hoef een tekstvoorstel zullen maken met een andere term voor exogene ontwikkelingen waarbij wordt gedacht aan autonome ontwikkelingen. Voor het overige wordt akkoord gegaan met de voorgestelde wijzigingen van artikel 6.

Artikel 6a, maatregel in verband met verminderd pensioenvooruitzicht.

De heer Schilperoort geeft aan dat hij dit artikel heeft gemarkeerd omdat daarover nog een inhoudelijke discussie moet worden gevoerd aan een andere tafel. Totdat deze discussie is afgerond wil spreker dit artikel gemarkeerd laten en heeft hij er moeite mee om er inhoudelijk op in te gaan. De heer Van de Hoef wil één punt waarover een vraag is gesteld echter wel aanstippen en dat betreft het 17de lid. Tijdens de AV-besprekingen is gesproken over *leeftijdsontslag* maar nu zijn toegevoegd de AMAR-artikelen die zien op ontslag dat buiten de schuld van de militair wordt verleend; daardoor behoudt hij ook de compensatie. De heer Van Leeuwen vindt dit een goede oplossing die recht doet aan de situatie en hij gaat ervan uit dat op de uitvoering hiervan nog in een technische sessie zal worden ingegaan. Spreker plaatst wel vraagtekens bij de bevorderingssystematiek, met name voor de categorieën manschappen die officier of onderofficier worden. Deze groep kan tijdens de opleiding een opleidingsbevordering krijgen waardoor er mogelijk in één jaar tijd twee keer wordt bevorderd. De wijze waarop deze bevorderingen meetellen is aldus spreker nog niet geadresseerd. De heer Van de Hoef informeert of de heer Van Leeuwen bedoelt dat de regeling voorziet in de situatie waarbij in één jaar twee bevorderingen plaatsvinden. Volgens spreker voorziet het systeem in deze situatie. De heer Schilperoort merkt op dat bij het maken van de afspraken in het AV-traject hierbij in ieder geval wel is stilgestaan waarbij is overwogen dat de situatie tijdens de opleiding afwijkt van het reguliere traject. Wat de heer Van Leeuwen beoogde te zeggen is dat de

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

regeling generiek klopt maar dat voor dergelijke uitzonderlijke gevallen moet worden gezien hoe deze worden ondervangen. Spreker voorziet dat voor deze specifieke situatie, waarbij manschappen of onderofficieren doorstromen naar een officiersrang, de militair nadeel kan ondervinden. De bevordering tot officier heeft volgens spreker een effect waarvoor in de nieuwe situatie geen compensatie is geregeld omdat dit de derde bevordering zou zijn. Er wordt afgesproken dat deze discussie nog zal worden gevoerd op 11-02-2020 tijdens een technische sessie over artikel 6a waarbij ook PwC aanwezig is. Daarbij zal met name over de systematiek en de correctiefactor worden gesproken.

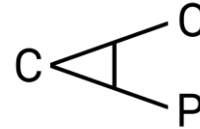
De heer Van de Hoef geeft op verzoek van de heer Hop een toelichting op artikel 6a lid 10. Hij geeft aan dat op 01-01-2020 er een transitie moment heeft plaatsgevonden waarbij een negatief bedrag als bedoeld in de leden 7 of 8 kan ontstaan. Er wordt naar de huidige rang en de wijze waarop de militair deze rang doorloopt gekeken en er wordt becijferd wat in de oude en de nieuwe situatie onderaan de streep komt te staan. Indien hier een negatief bedrag uitkomt dan bestaat er geen recht op compensatie maar zou fictief aan Defensie moeten worden betaald, bijvoorbeeld 2.000 euro. Dit bedrag wordt dan gereserveerd en indien de eerste bevordering in dit voorbeeld een positief bedrag van 1.500 euro oplevert dan wordt dit in mindering op de 2.000 euro negatief gebracht waarna een negatief gereserveerd bedrag van 500 euro resteert. Dit wordt zo ook in het systeem geregistreerd en indien een tweede bevordering vervolgens 3.000 euro oplevert dan wordt het gereserveerde bedrag op 2.500 euro positief vastgesteld. Dit is geregeld in lid 10 en mocht het gereserveerde bedrag negatief blijven dan gebeurt daar niets mee. Om nog meer duidelijkheid over deze systematiek te scheppen wordt afgesproken dat op 11-02-2020 met behulp van de bijbehorende tool dit onderwerp nader zal worden toegelicht. Zo nodig kunnen daarna, indien blijkt dat de tekst nog niet helemaal correct is, er nog aanpassingen plaatsvinden.

De heer Van Hulsen stelt vast dat lid 10 teruggrijpt op de leden 7 en 8. Hij wijst erop dat in lid 8 staat 'Indien het resulterende gereserveerde bedrag bedoeld in het zesde lid positief is' en in lid 9 'indien op het tweede bevorderingsmoment een negatief bevorderingsbedrag geldt, heeft de militair geen aanspraak op compensatie' waarop de heer Van de Hoef aangeeft dat dit in lid 11 is geregeld. De heer Van Hulsen vraagt of 'geldt op' betrekking heeft op *voor de bevordering* of op *na de bevordering*. Voor hem houdt de vrije vertaling in het Nederlands in dat het negatief is *alvorens* de bevordering plaatsvindt maar dat is volgens spreker niet wat de heer Van de Hoef beoogt te zeggen. Volgens de heer Van Hulsen wordt bedoeld 'Indien door de tweede bevordering het gereserveerde bedrag positief of negatief is dan...'. Er wordt afgesproken dat ook de discussie hierover verder zal worden gevoerd op de technische sessie van 11-02-2020 over artikel 6a waarbij ook PwC aanwezig zal zijn. De heer Van Hulsen begrijpt wel wat er wordt bedoeld en hij is het er inhoudelijk ook volledig mee eens omdat dit zo is afgesproken in de WG AV. Naar aanleiding hiervan merkt heer Schilperoort op dat het alleen de vraag is of dit onderdeel tekstueel wel goed is weergegeven. Volgens de voorzitter draait het om het woord 'op'. Er wordt afgesproken dat de heer Van de Hoef dit nader zal bezien.

De heer Schilperoort stelt voor om nog een extra lid in artikel 6a op te nemen waarin staat dat de uitbetaling van de verschillende bedragen aanvangt op het moment van zowel de eerste als de tweede bevordering. Daarmee wordt volgens hem voorkomen dat de stapeling het effect kan hebben dat de uitbetaling op een verkeerd moment start of stopt. Volgens spreker zou in de tekst moeten worden opgenomen dat ook bij een negatief bevorderingsbedrag de termijn van 10 jaar op dat moment begint te lopen. Daarmee wordt voorkomen dat er bijvoorbeeld na vijf jaar een positief bedrag geldt en vervolgens nog vijftien jaar lang een negatief bevorderingsbedrag van toepassing is. Dit geldt met name bij de positieve bevorderingsbedragen omdat deze na tien jaar immers stoppen. Het is volgens de heer Schilperoort niet zo dat de militair het opgetelde bedrag ook tien jaar lang krijgt. Als er na de eerste bevordering gedurende vijf jaar een positief bevorderingsbedrag is toegekend en er komt vervolgens een tweede bevordering overheen dan zal - bij een positief bedrag - het compensatiebedrag hoger worden. Indien vanaf dat moment het hogere bedrag wordt uitbetaald en nergens is vastgelegd dat de uitbetalingstermijn start op het moment van de eerste bevordering dan zou de tweede bevordering op het hogere bedrag door blijven lopen en dat is aldus spreker niet de bedoeling.

Volgens de heer De Kleijn heeft dit punt betrekking op lid 14 waarin staat dat de compensatiebedragen (uit lid 13) elk gedurende 10 jaar worden uitbetaald. Volgens de heer Van Leeuwen is het maandbedrag in die situatie hoger omdat beide bedragen bij elkaar worden opgeteld en het bedrag van de eerste bevordering op een gegeven moment vervalt waarna alleen de compensatie voor de tweede bevordering nog doorloopt. Dit begrijpt de heer Schilperoort maar hij wijst erop dat lid 10 niet in lid 14 wordt genoemd. Het tiende lid wekt de indruk dat er gestapeld wordt als er sprake is van een positief bedrag. Er wordt afgesproken dat de heer Van de Hoef nagaat of deze bepaling wel correct is

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

geformuleerd en dat in de technische sessie van 11-02-2020 dit verder wordt besproken. Ook alle andere vragen en onduidelijkheden kunnen tijdens deze sessie nader worden besproken.

De heer Hop informeert naar aanleiding van lid 17 of de maandelijksse toelage in geval van overlijden naar de nabestaanden gaat. Dit blijkt niet het geval te zijn.

De heer Hop betwijfelt of de term 'deeltijdverlof' zoals die wordt gebruikt in lid 15 wel correct is, volgens spreker zou dit mogelijk *onbezoldigd deeltijdverlof* moeten zijn. De heer Van de Hoef informeert of de heer Hop daarmee doelt op deeltijdverlof zoals dat wordt gebruikt in de systematiek voor militairen, oftewel bijzonder verlof in verband met deeltijd. Dit zou volgens spreker in deze bepaling kunnen worden uitgeschreven met een verwijzing naar het betreffende artikel. Ook zou in de toelichting kunnen worden opgenomen wat er allemaal onder deeltijdverlof wordt verstaan. Volgens de heer Hop heeft het deeltijdverlof effect op specifieke regels van het eindlooppensioen. De heer Van de Hoef stelt hierop dat indien de militair buitengewoon verlof heeft over de deeltijd de systematiek gelijk is aan die voor de burgers in die zin dat er een deeltijdfactor wordt meegerekend. De pensioengrondslag wordt doorgegeven en daarna de deeltijdfactor. Als iemand voor bijvoorbeeld 80% werkt en wordt bevorderd dan wordt het bedrag van de toelage ook met 80% vermenigvuldigd. De deeltijdfactor heeft derhalve effect op het berekende bedrag uit de tabel. De heer Hop geeft nogmaals aan dat hij betwijfelt of lid 15 wel correct is geformuleerd. De heer Van de Hoef wijst op het tabellenboek waarin de bedragen vermeld staan en licht toe dat hierop de rekenformule conform lid 13 wordt toegepast met als uitkomst het bedrag dat de militair krijgt. De heer Hop vraagt of het deeltijdverlof ook zoveel invloed op het eindlooppensioen had. De heer Van de Hoef vat dit op als de vraag of de toegepaste systematiek aansluit bij wat er in de oude situatie zou zijn gebeurd. De heer Van Hulsen wijst er op dat bij de eindloonegeling het laatstverdiende loon bepalend is en zolang op dat moment niet in deeltijd wordt gewerkt het volledige loon meetelt. Nu lijkt het er volgens hem op dat er wel rekening zal worden gehouden met een deeltijdkorting in de pensioenopbouw en spreker is het derhalve met de heer Hop eens en voorziet dat dit tot verkeerde effecten zal leiden. Er wordt afgesproken dat de heer Van de Hoef dit punt nader zal bekijken en dat deze vraag bij de technische sessie op 11-02-2020 zal worden beantwoord.

Artikel 27, aanvullende WUL-compensatie.

De heer Schwab geeft aan dat het bedrag '999999' is vervangen door *hoger*.

Volgens de heer Schilperoort heeft de WUL-compensatie een tijdelijk karakter totdat het nieuwe loongebouw een feit is. De voorzitter antwoordt dat dit punt in een ander overleg dient te worden besproken.

Artikel 33, eerste lid, onderdeel c en artikel 34.

De heer Schwab licht toe dat in deze artikelen is bepaald wat er gebeurt met de dubbeltelling van diensttijd voor gratificaties. In artikel 33, lid 1, onderdeel c is geregeld dat de diensttijd die vroeger dubbel meetelde dit ook in de nieuwe regeling blijft doen, het gaat immers over de al opgebouwde rechten. In artikel 34 is geregeld hoe de diensttijd die meetelt voor gratificaties vanaf de start van nieuwe regeling dubbel gaat tellen. Deze tekst is inhoudelijk gelijk aan die zoals deze in de Regeling dubbeltelling stond maar dan toegespitst op gratificaties.

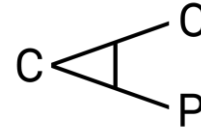
Er wordt akkoord gegaan met de voorgestelde tekst.

Artikel 2.4, hoofdstuk 4a VV URAMAR.

Artikel 4a:1 uiterste keuzemoment aanvraag ontslag oDer (uitvoering art. 39a, eerste t/m vijfde lid AMAR)

De heer Schilperoort geeft aan dat was overeengekomen om de oDer met enkele jaargangen uit te breiden teneinde te voorkomen dat de stappen te groot zouden worden. De enkele verwijzing naar het oude AMAR die nu in de tekst staat acht hij onjuist, de jaren 1963 tot en met 1969 zijn volgens spreker toegevoegd als groepen die nog gebruik kunnen maken van de oDer. De heer Schwab repliceert dat er een keuzemogelijkheid is geïntroduceerd en geeft aan dat de oDer een regeling was die vóór 01-01-2017 gold. De toegevoegde jaargangen hebben de mogelijkheid om terug te grijpen op *die* dienstenderegeling. De heer Schilperoort wijst er op dat de groepen die nu aan artikel 39a lid 3 en 4 AMAR zijn

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

toegevoegd niet voorkwamen in het AMAR van vóór 01-01-2017. Daar wordt nu wel naar verwezen hetgeen volgens spreker niet correct is. De heer Schwab antwoordt dat wat nu in de dienstinderegeling staat inclusief de groepen is die een 4 = 4 of andere keuze hebben gekregen. Deze groepen kunnen kiezen voor de oDer, en de oDer zijn de AMAR-ontslagartikelen zoals die luiden voor 01-01-2017. De heer Schilperoort vraagt zich af of hiermee geen groepen worden uitgesloten hetgeen de heer Schwab ontkent. Spreker wijst er op dat in het huidige AMAR staat welke groepen de keuze hebben, inclusief de uitbreiding met de groepen die voor de oDer (van vóór 2017) kunnen kiezen.

Er wordt akkoord gegaan met de voorgestelde tekst.

Hoofdstuk 4: wijzigingen met ingang van 1 juli 2019

Artikel 4.1, wijziging van artikel 5 IBBAD.

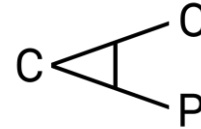
De heer Schwab geeft aan dat in het vierde lid nu is opgenomen dat de ambtenaar die de toelage krijgt voor bezwarende omstandigheden jaarlijks aan een PGO zal worden onderworpen. Het doet er niet meer toe of er nu 359 of bijvoorbeeld 521 uur wordt gewerkt. Indien de medewerker de toelage ontvangt beoordeelt de arts enkel of de medewerker wel of niet gezond is. Daarna beoordeelt de commandant met toepassing van de relevante BARD-bepalingen of er maatregelen nodig zijn zoals het geven van een andere functie of anderszins. Volgens spreker zijn hiermee de bezwaren vanuit de medische sector weggenomen aangezien zij geen ja of nee meer hoeven te geven voor een arbeidsvoorwaardelijke voorziening. De werkgever neemt de verantwoordelijkheid voor degenen die onder bezwarende omstandigheden werken middels de jaarlijkse medische beoordeling. De maatregelen die eventueel moeten worden genomen betreffen individueel maatwerk conform de reeds hiervoor geldende bepalingen van het BARD. Wat wel nog moet worden geregeld is aldus de heer Schwab het invoeren van een urenregistratiesysteem, dit is echter een uitvoeringskwestie.

De heer Hop heeft wat moeite met deze uitleg. Indien na 360 uur wordt geconstateerd dat bij de ambtenaar in kwestie medische problematiek bestaat dan stopt diegene met het werken onder bezwarende omstandigheden waardoor zijn extra uren wegvallen. Er wordt echter niet beoordeeld of deze medewerker überhaupt nog wel op deze functie kan blijven. De heer Schwab wijst er op dat de 360 uur of meer alleen nog van belang is voor de hoogte van de toelage. Of de ambtenaar geschikt is om het werk te doen volgt uit de uitkomst van het jaarlijks PGO. Dit PGO wordt ook verricht als er maar 250 uur wordt gewerkt onder bezwarende omstandigheden; indien de ambtenaar de toelage ontvangt dan wordt hij jaarlijks gekeurd.

De heer Schilperoort is het in de basis eens met deze systematiek waarbij medewerkers worden gekeurd om hen te behoeden voor gezondheidsschade ten gevolge van het te lang onder bezwarende omstandigheden werken. Waar spreker echter bezwaar tegen heeft is dat er volledig naar artikel 56, vierde lid wordt verwezen. In de laatste zin daarvan staat dat indien de ambtenaar buiten dienst wordt gesteld hij geacht wordt wegens ziekte ongeschikt te zijn tot het verrichten van arbeid in welk geval de overige bepalingen van het hoofdstuk van toepassing zijn. Hiermee gaat de ambtenaar een re-integratietraject in terwijl in feite alleen maar is vastgesteld dat hij niet meer onder bezwarende omstandigheden kan werken. Spreker geeft aan dat er ook staat dat de ambtenaar niet buiten dienst wordt gesteld indien er andere passende arbeid kan worden opgedragen. De heer Schilperoort wil in dit verband uitsluiten dat degene die gekeurd wordt in verband met het voorkomen van teveel uren werken onder bezwarende omstandigheden ongewild in een re-integratietraject belandt. Dit kan worden opgelost door in de tekst op te nemen dat bij een dergelijke keuringsuitslag in de basis andere werkzaamheden worden opgedragen.

De heer Hop wijst er op dat de ambtenaar op een functie zit waaraan bezwarende werkzaamheden zijn verbonden en dat partijen uitgebreid hebben gediscussieerd over het overschrijden van het maximum van 360 uur. Als bij de verlenging blijkt dat de medewerker dit wegens gezondheidsrisico's niet aankan dan dient hij volgens spreker wel deze functie te behouden en hoeven alleen de bezwarende werkzaamheden niet meer te worden uitgeoefend. Wat er nu staat houdt in dat de medewerker niet meer geschikt is voor zijn functie en dat hij richting artikel 4 gaat. Dit is nooit de intentie van deze bepaling geweest. De voorzitter wijst er op dat de door de heer Hop aangehaalde scheidslijn van 360 uur na een uitgebreide discussie in de vorige vergadering van tafel is. Er is afgesproken dat iedereen die onder bezwarende omstandigheden werkt jaarlijks medisch wordt beoordeeld. Volgens de heer Hop lag dit in de discussie echter anders: deze ging over de vraag of het gezond was om langer dan 360 uur onder bezwarende omstandigheden te werken, dit wordt volgens spreker nu omgedraaid. Dit is volgens de heer Schwab niet zo, er wordt beoordeeld of de ambtenaar

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

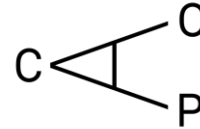
gezond is en als dat het geval is dan is er niets aan de hand. Indien blijkt dat hij niet gezond is dan rijst de vraag wat er moet gebeuren. Er kan mogelijk een nieuwe functie worden verleend maar iemand kan ook zo ziek zijn geworden dat er sprake is van arbeidsongeschiktheid. Dit is de uitkomst van een individuele afweging die ook in de oude situatie mogelijk is oftewel het gaat om een staande rechtspositie. Indien de medische situatie hiertoe noopt kan een ander traject worden ingegaan, dit hoort ook bij de zorgplicht van de werkgever. Dit is de heer Hop allemaal ook bekend, het gaat hem er echter om dat gesteld is dat de basis was of het wel gezond was om medewerkers zo lang onder bezwarende omstandigheden te laten werken. Uit die discussie kwam naar voren dat vanaf 360 uur niet meer zou worden uitbetaald. Verder is gesteld dat - indien wel betaald zou worden doorgewerkt - de ambtenaar bij het bereiken van deze grens eerst zou moeten worden beoordeeld door een Arboarts. Nu wordt aldus spreker de zaak omgedraaid en wordt er bij 360 uur bekeken of de medewerker wel geschikt is voor de functie. Hiermee is men het van de zijde van Defensie niet eens. De heer Schilperoort wijst er echter op dat het nu wel op deze wijze in de tekst staat. De vorige keer hebben partijen volgens hem afgesproken dat, indien een medewerker meer dan 360 uur onder bezwarende omstandigheden werkt, deze in ieder geval aan een PGO wordt onderworpen vanuit de gedachte dat dan de gezondheidstoestand wordt vastgesteld. Als dan zou blijken dat het onverstandig is om de medewerker door te laten werken onder bezwarende omstandigheden dan zou dat worden beëindigd. Het is dan volgens de heer Schilperoort echter niet de bedoeling dat de medewerker een volledig re-integratietraject ingaat maar dat er andere werkzaamheden worden opgedragen. Dit staat volgens de heer Schwab ook in het vierde lid van artikel 56 BARD: 'De ambtenaar wordt niet buiten dienst gesteld indien hem passende andere arbeid kan worden opgedragen.' Dit is aldus de heer Schilperoort echter een 'kan-bepaling' en daarmee heeft hij moeite, zijns inziens dienen er gewoon andere werkzaamheden te worden opgedragen. Indien dit niet gebeurt dan voorziet spreker dat de medewerker een re-integratietraject en mogelijk zelfs het ontslagtraject ingaat en dat gaat hem een stap te ver. Er dient in de basis te worden vastgelegd dat er andere passende werkzaamheden worden opgedragen. Dit kan bijvoorbeeld ook halverwege het jaar gebeuren waarbij de mogelijkheid bestaat dat er een jaar later sprake is van zodanig herstel dat er weer gewoon 360 uur onder bezwarende omstandigheden kan worden gewerkt.

De heer Schwab wijst er op dat het hier wel om een bestaand BARD-artikel gaat. Daar heeft de heer Schwab volgens de heer Van Hulsen op zich gelijk in maar wat partijen nu doen is iets toevoegen aan wat in het verleden in de praktijk werd verzuimd. Artikel 56 bestond inderdaad al maar er was niemand die aangaf dat de medewerker voorafgaand aan het werken onder bezwarende omstandigheden een PGO diende te ondergaan. Bijgevolg werd er ook niets gerapporteerd over de medische toestand. Wat nu is voorgesteld is dat iedereen, waarvan wordt verwacht dat er 360 of meer uur onder bezwarende omstandigheden zal worden gewerkt, aan een PGO wordt onderworpen. Spreker heeft in de discussie overigens aangegeven dat het feit dat iemand niet meer dan 360 uur de werkzaamheden aan zou kunnen nog niet uitsluit dat diegene dit bijvoorbeeld wel gedurende 100 uur kan, deze nuance dreigt nu verloren te gaan. De heer Schilperoort memoreert dat de initiële insteek was dat de arts dient te beoordelen of de medewerker langer dan 360 uur de werkzaamheden onder bezwarende omstandigheden zou kunnen verrichten. Dit wilden de artsen echter niet waarna is voorgesteld om de beoordeling bij de commandant neer te leggen. Het dient aldus spreker echter geen automatisme te worden dat de medewerker van daaruit in een re-integratie of ontslagtraject belandt. Dit is volgens de heer Schwab ook niet de intentie geweest. De heer Van Hulsen stelt voor om in het vierde lid van artikel 5 IBBAD op te nemen: *...zijn arbeid geheel of gedeeltelijk blijft verrichten of dat hem andere, passende werkzaamheden worden opgedragen.* Daarmee vervalt ook de verwijzing naar artikel 56, vierde lid van het BARD. Met 'geheel of gedeeltelijk' wordt volgens spreker de ruimte gelaten om - indien mogelijk - de eigen werkzaamheden nog gedeeltelijk te blijven verrichten. Pas indien dit geen optie meer is komen de passende werkzaamheden in beeld. De heer Schwab stelt aan de orde dat het PGO nog is gerelateerd aan de 360-uursgrens en wat hem betreft zou deze geheel uit de bepaling kunnen worden weggelaten. Dan dient eenieder die onder bezwarende omstandigheden gaat werken een PGO te krijgen. Daar is aldus de heer Schilperoort de vorige keer ook over gesproken en toen vonden partijen dat, indien iemand onder bezwarende omstandigheden gaat werken, diegene zich tijdens de eerste 360 uur vrijwillig medisch kan laten onderzoeken, zoals dat ook in het BARD is vastgelegd. Partijen hebben dit punt echter, vanwege het AV-akkoord, strikt gekoppeld aan de voorwaarde dat als de 360 uur wordt overschreden er in ieder geval medisch wordt gekeurd.

Er wordt besloten om de voorgestelde tekst te accorderen.

* PAUZE 14.30 - 14.45 UUR *

Hoofdstuk 5: wijzigingen met ingang van 1 augustus 2019

Artikel 5.1.

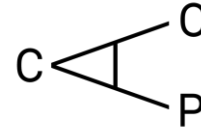
De heer Schwab heeft in de toelichting opgenomen wat onder 'Caribisch Nederland' wordt verstaan. Bonaire, Sint Eustatius en Saba worden als buitenland beschouwd. Een reis van Sint Eustatius naar Saba wordt, aldus spreker, als een binnenlandse reis beschouwd gelet op de zeer korte afstand tussen deze eilanden. De heer Hop informeert op welke componentvergoeding de medewerkers in dat geval recht hebben. De heer Schwab antwoordt dat het een binnenlandse dienstreis is en derhalve de daarbij behorende component wordt vergoed. Volgens de heer Hop geldt voor de betreffende landen een andere vergoeding voor maaltijden en logies. De heer Schilperoort wijst er op dat in lid 4 staat dat een buitenlandse dienstreis (onder meer) een dienstreis binnen het land van plaatsing buiten Nederland is. Spreker wijst er op dat indien er bijvoorbeeld bij een plaatsing in de VS een reis wordt gemaakt tussen twee plaatsen die bij elkaar in de buurt liggen deze reis gewoon als buitenlandse dienstreis wordt aangemerkt. Daarom vraagt hij zich af waarom specifiek voor Saba en Sint Eustatius voor een andere interpretatie wordt gekozen. De afstand op zich kan zijns inziens niet als onderscheidend criterium worden gezien voor de vraag of er sprake is van een buitenlandse dienstreis. De heer Hop wijst er op dat in de lijst zoals die in de regeling is opgenomen de eilanden in de West een eigen vergoeding hebben. De heer Schwab is het hiermee bij nader inzien eens en stelt voor dit onderscheid te schrappen.

Artikel 5.2 (wijziging artikel 9 VROB).

De heer Schwab geeft aan dat de meetperiode weer in artikel 9 VROB is opgenomen en dat de militair de keuze heeft om de vergoeding op te nemen in geld of in tijd. Volgens de heer Hop stond er nog een vraag open aangaande de meetperiode op het moment dat een militair wordt overgeplaatst. Spreker licht toe dat de meetperiode dan eindigt en er automatisch wordt uitbetaald. Van een keuze is dan geen sprake hetgeen hij niet in lijn acht met wat initieel was bedacht. Volgens de heer De Kleijn is dit conform de nu geldende regels maar de heer Hop betwijfelt dit, volgens hem dient dan wel de bepaling dat de militair twaalf maanden de tijd heeft om te bepalen wat hij met de uren doet terug in de tekst te komen. Volgens de heer Van Leeuwen is hetgeen de heer De Kleijn stelt correct waarop de heer De Kleijn aangeeft dat met deze opzet wordt voorkomen dat een volgende commandant met de verlofuren wordt opgezadeld. De heer Hop stelt voor om de periode van twaalf maanden wel te laten staan voor de door hem genoemde situatie zodat de militair dan toch de keuze heeft tussen geld of tijd. De voorzitter memoreert dat het tijdens de vorige vergadering de vraag was of de periode van twaalf maanden moest blijven staan. Toen is ervoor gekozen om dit te wijzigen in een meetperiode en zou dit verder met de medezeggenschap worden afgestemd. Het punt dat de heer Hop heeft gemaakt is inderdaad ook aan de orde geweest. Volgens de heer Schwab wordt bij een overplaatsing bezien of er wel of geen mogelijkheid tot verroosteren is en als dat wegens dienstbelang geen optie was kunnen de uren worden meegenomen. De heer Hop informeert of de betreffende uren apart in het Defensiesysteem worden weggezet of dat ze als reguliere VROB-uren worden geregistreerd. In het laatste geval worden deze volgens spreker bij de overplaatsing in geld vergoed waardoor de keuze vervalt en dat was zoals gezegd niet de intentie van partijen. De vorige keer is afgesproken dat hier nog naar zou worden gekeken waarbij zou worden nagegaan hoe de VROB-uren in het systeem worden verwerkt en waar de uren vervolgens terechtkomen. Als de uitkomst daarvan is dat bij overplaatsing sprake is van einde meetperiode met automatische uitbetaling dan heeft de heer Hop daar bezwaar tegen. In dat geval heeft hij een voorkeur voor een keuzeperiode van twaalf maanden. De heer Schilperoort herinnert zich dat tijdens de discussie is geopperd om hetzelfde te doen als bij medewerkers die 36 uur werken en sparen omdat ze tussen twee functies inzitten. Zij hebben volgens hem de keuze om tijd voor tijd op te nemen voordat ze in de nieuwe functie starten. Het gaat volgens spreker sec om de vraag of iemand zijn opgebouwde uren in tijd wil opnemen. Indien de militair wordt overgeplaatst en zijn opgebouwde uren wil opnemen dan zou hij dat volgens spreker kunnen doen door op een later tijdstip op zijn volgende functie te starten. Dit is de makkelijkste methode en als de militair dat niet wil dan kiest hij ook niet voor tijd en kan er worden uitbetaald.

De heer Van Hulsen wijst er op dat als terug wordt gegaan naar de periode van twaalf maanden de nieuwe commandant wordt belast. De heer Hop ziet dat anders, voor hem is de balans werk en privé van de medewerker relevanter. De heer Schilperoort herhaalt dat hiervoor het opnemen van de uren in tijd voorafgaand aan de nieuwe functie een oplossing kan zijn. De heer Hop geeft aan dat het juist om die reden essentieel is dat duidelijk wordt aangegeven waar de uren in PeopleSoft worden geregistreerd. De vraag is of ze apart worden geregistreerd als uren die vanuit de meerdaagse activiteiten zijn opgebouwd en als dat zo is dan kan de meetperiode doorlopen, ongeacht waar de militair is geplaatst.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

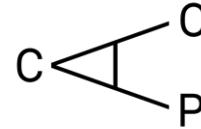
De keuze blijft dan aan de militair, bij een overplaatsing met de VROB-uren geregistreerd als regulier overwerk is hij ze echter kwijt en heeft hij geen keuze. De heer Schilperoort vindt dat dit een kwestie van bedrijfsvoering is die niet aan deze tafel wordt besproken. Als geregeld moet worden dat het mogelijk is dat de militair bij een overplaatsing kan kiezen voor tijd voor tijd dan dient dit aldus spreker in de regelgeving te komen. Dit kan door het direct verroosteren van de uren voordat de militair start op zijn nieuwe functie. Het kunnen kiezen van het moment van opname van de uren vindt spreker bij een overplaatsing geen optie omdat de volgende commandant dan alle uren moet gaan verroosteren. Het meest pragmatisch vindt de heer Schilperoort het om bij een overplaatsing om welke reden ook, waarbij de militair zijn uren in tijd wil opnemen, de startdatum van de nieuwe functie dienovereenkomstig op te schuiven, net zoals bij het opnemen van spaarverlof tussen twee functies. De heer Van Hulsen ziet dit ook zo en schat in dat het om een vrij kleine groep gaat. Als de militair een nieuwe functie gaat aanvaarden dan kan hij de tijd opnemen tijdens de oude functie of tussen de functies in. Zowel spreker als de heer Schilperoort zien het tussentijds verroosteren als een pragmatische oplossing. Dit zou dan in de tekst van artikel 5.2 moeten worden opgenomen. Volgens de heer Lankhorst is dit mogelijk door in de tekst op te nemen dat de vaststelling van de plaatsingsdatum plaatsvindt met inachtneming van de wens om de ZZF-uren op te nemen. De heer Hop wijst er op dat in het tweede lid in de basis is geregeld dat de militair de keuze heeft om de uren in tijd of in geld op te nemen en deze keuze moet wat hem betreft worden behouden. Volgens de heer Schilperoort houdt de medewerker die keuze ook, hij kan er alleen geen jaar meer over doen als deze termijn eruit wordt gehaald. De optie om de tijd op te nemen tussen de functies in dient aldus spreker goed te worden vastgelegd in het tweede lid. De zorg van de heer Hop aangaande het systeem kan worden volgens de heer Schilperoort worden gepareerd door ervoor te zorgen dat de afspraken goed in het systeem worden ingeregeld, dat is verder een kwestie van bedrijfsvoering. De heer Van Leeuwen wijst er op dat daarnaast ook is vastgelegd dat, indien de uren wegens dienstbelang tijdens de meetperiode niet konden worden opgenomen, de militair bij een overplaatsing alsnog de gelegenheid dient te krijgen om ze op te nemen. De heer Schwab stelt voor om dit in de toelichting op te nemen. De heer Van Hulsen doet een tekstvoorstel: *Als bij een verplaatsing nog tijd resteert dan wordt die tijd opgenomen vooruitlopend op de nieuwe plaatsing.* Spreker geeft aan dat er sprake is van een kleine concessie die is gelegen in het moment waarop de uren worden geconsumeerd.

Artikel 5.3, wijziging verplaatsingskostenregeling Defensie.

De heer Van Hulsen vindt dat er bij wat meer financiële ruimte moet worden gecreëerd voor het verplaatsen van huisdieren. Op zich kan hij zich wel vinden in het bedrag van 200 euro dat is ontleend aan de site van KLM. Bij elke vlucht met een andere maatschappij krijgt men echter te maken met de regels van die maatschappij en dan is het volgens spreker nog maar zeer de vraag of die hetzelfde zijn. Daarnaast speelt mee dat ook de omvang van het dier bepalend kan zijn voor de kosten en spreker schat in dat bij sommige honden hierdoor een hoger bedrag aan de orde kan zijn. De heer Schwab wijst er op dat het om een *tegemoetkoming* gaat en niet om een volledige vergoeding waarop de heer Van Hulsen repliceert met gemak iets anders uit het AV-akkoord te kunnen lezen, want daar staat dat de transportkosten van een huisdier worden vergoed en niet dat er een tegemoetkoming tot een bepaald bedrag wordt gegeven. Het is niet sprekers bedoeling om nu een heel hoog maximumbedrag te gaan bedingen maar het ontbreekt hem aan enig ervaringsgegeven over de kosten. Hij wil zich nu niet volledig vastpinnen zonder te weten wat de praktijk oplevert omdat dit mogelijk tot gevolg heeft dat het personeel tekort wordt gedaan ten opzichte van wat is afgesproken in het AV-akkoord. De heer Schwab antwoordt dat indien uit de praktijk blijkt dat deze bepaling leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard kan worden afgeweken van het maximum. Bij een volgende overlegronde kan de bepaling dan zo nodig worden aangepast.

De voorzitter citeert uit het AV-akkoord: 'De sociale partners spreken af dat de defensiemedewerker een tegemoetkoming krijgt voor het transport van een huisdier naar of van een land buiten Europa'. Zij sluit dan ook aan bij het standpunt van de heer Schwab dat er sprake is van een tegemoetkoming. De heer Van Hulsen geeft aan dat hij met de zojuist uitgesproken formulering van de heer Schwab uit de voeten kan als hij deze iets aanpast. Spreker licht toe dat er in meerdere regelingen een hardheidsclausule is opgenomen waarop de medewerker die evident te kort komt zich kan beroepen. Wat de heer Schwab voorstelde houdt in dat op enig moment op basis van ervaringsgegevens een nieuwe keuze kan worden gemaakt. Volgens de heer Schwab begrijpen partijen elkaar op dit punt prima maar hij wil voorkomen dat, indien iemand 250 euro kosten maakt, er meteen sprake zou moeten zijn van het toepassen van de hardheidsclausule. Spreker herhaalt dat het gaat om een tegemoetkoming en dat daarvoor een maximum geldt. Over de hoogte van dat maximum kan wat hem betreft wel worden gesproken. Dit begrijpt de heer Van Hulsen, hij heeft echter de indruk dat het bedrag te laag is. Bij wijze van compromis stelt spreker voor om het bedrag van 200 euro in beginsel

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

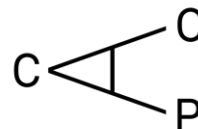
aan te houden en om, zodra er daardoor een apert onredelijke situatie ontstaat, de mogelijkheid open te houden om boven dat bedrag uit te gaan. De beoordeling daarvan zou bijvoorbeeld door de C-DCIOD kunnen plaatsvinden.

De voorzitter vindt dit een lastige situatie omdat er sprake is van een *tegemoetkoming* en niet van een *vergoeding*. Indien wordt afgeweken van het maximum van de tegemoetkoming kan dit volgens spreekster tot willekeur leiden. Dat begrijpt de heer Van Hulsen maar hij wijst erop dat het bedrag van 200 euro is ontleend aan de KLM-website en verder niet is onderbouwd. Het is niet zo dat de KLM als enige hiervoor wereldwijd de regels bepaalt. De heer Schilperoort denkt aan een tegemoetkoming tot 200 euro en als de kosten hoger zijn 80% van de daadwerkelijke kosten. Dan staat er in de basis een maximumbedrag van 200 euro dat meestal zal kloppen en als er bijvoorbeeld met een duurdere maatschappij moet worden gevlogen kan een aangepaste vergoeding worden toegekend. Dit is volgens de voorzitter een geheel andere oplossing dan wat in het AV-akkoord is overeengekomen. De heer De Kleijn vindt dat er door de raadpleging van de KLM-site wel sprake is van een beargumenteerd bedrag en hij vraagt zich af op grond waarvan nu wordt gesteld dat dit te weinig zou zijn. De heer Hop repliceert dat de argumentatie van KLM is gekoppeld aan een maximumformaat van het kennel. Spreker specificeert dat het om een F-kennel gaat dat is gekoppeld aan het gewicht en formaat van de hond. Er zijn honden die niet in dergelijke kennels kunnen (waarbij het niet om het gewicht hoeft te gaan) en daarom op een andere wijze moeten worden vervoerd. Verder is aldus spreker al aangegeven dat niet iedereen naar een land wordt uitgezonden waar de KLM op vliegt waardoor er sprake kan zijn van geheel andere bedragen. Indien het huisdier (want het gaat niet alleen om honden) niet in het F-kennel past of in elk geval niet met KLM meekan dan kunnen de kosten veel hoger oplopen, mogelijk tot 800 of 900 euro. In de regel dient het vervoer van het huisdier volgens de heer Hop door Defensie te worden geboekt en hij schat in dat in 95% van de gevallen de 200 euro zal volstaan als er met KLM wordt gevlogen. Er dient aldus spreker wel iets in de bepaling te worden ingebouwd voor de overige gevallen. Het kan zelfs zo zijn dat de maatschappij waarmee de medewerker vliegt het huisdier weigert waardoor dit door een andere maatschappij moet worden vervoerd. Daardoor kunnen de kosten ook hoger uitvallen. In dat geval moeten partijen zich afvragen of het redelijk is om deze kosten op de medewerker af te wentelen. Er zijn aldus spreker ook veel meer kosten dan alleen het vervoer, zoals het verplaatsen van het kennel, en die worden nu ook niet vergoed. De heer De Kleijn wijst er nogmaals op dat is afgesproken dat er een *tegemoetkoming* voor transportkosten zou komen. De heer Schilperoort is van mening dat het vergoeden van een percentage, zoals hij voorstelde, ook een tegemoetkoming inhoudt en daarmee in lijn met het AV-akkoord is. De heer Van Hulsen wijst erop dat hij aangaf wat meer ruimte voor deze voorziening te willen zodat in situaties zoals door de heer Hop benoemd een individuele belangenafweging kan worden gemaakt. Dit zou voor spreker voldoende zijn om akkoord te kunnen gaan met de tekst.

De voorzitter geeft aan dat een tegemoetkoming een bedrag maar ook een percentage kan zijn. Het voordeel van een percentage is volgens haar dat men niet aan bedragen vastzit. Volgens de heer Schilperoort kan ook een iets andere insteek worden genomen, hij gaat er vanuit dat de andere Nederlandse luchtvaartmaatschappijen niet meer kosten zullen berekenen dan KLM. Mevrouw Reitsma antwoordt dat dit mogelijk wel het geval is. Voor veel maatschappijen zal 200 euro een goede richtlijn zijn maar spreekster neemt aan dat er ook maatschappijen zullen zijn die wel boven de 200 euro uitgaan. Zij verwacht echter dat het daarbij om maatschappijen gaat waarmee niet regelmatig door defensiepersoneel wordt gevlogen. De heer Schilperoort denkt aan een knip in de bepaling waarbij 200 euro wordt aangehouden als er gevlogen wordt met een Nederlandse maatschappij en bijvoorbeeld 80% van de werkelijke kosten als er gebruik moet worden gemaakt van een buitenlandse maatschappij waarbij de 200 euro wordt overschreden.

De heer Hop stelt voor om in de toelichting op te nemen dat bij hogere kosten kan worden afgeweken van het maximum waarop de voorzitter zich afvraagt hoe er sprake kan zijn van meerkosten aangezien het gaat om een tegemoetkoming met een maximumbedrag. Als het zo wordt uitgelegd dan vindt de heer Hop dat er een hoger maximumbedrag dient te worden aangehouden. In de regel is men 200 euro kwijt en uitzonderingen daarop zouden kunnen worden beoordeeld door een hogere autoriteit, te weten het BCO AV-akkoord of het BCO Buitenland. De voorzitter en de heer Van Hulsen vinden het te ingewikkeld worden. Laatstgenoemde wijst erop dat er iets moet worden geregeld in de verplaatsingskostenregeling waarbij nu een kapstok wordt gemaakt met een tegemoetkoming van 200 euro en er kan voorlopig worden bijgehouden hoe dit zich in de praktijk ontwikkelt. De heer Hop wijst erop dat al gevallen bekend zijn die niet binnen de reguliere mogelijkheden vallen waarop de heer De Kleijn aangeeft dat de werkgever dergelijke gevallen nu niet bekend zijn.

De voorzitter memoreert dat de KLM aangeeft dat de kosten maximaal 200 euro bedragen, verder is er sprake van een tegemoetkoming waarin dit bedrag is verwerkt. Indien dit zo wordt toegepast worden alle kosten in principe dus

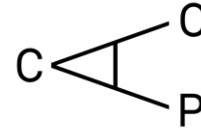
vergoed. De heer Van Leeuwen vindt dat er erg lang wordt stilgestaan bij de mogelijke uitzonderingen op een regel waarvan het de afspraak was dat er een tegemoetkoming voor de kosten zou komen. Indien er nu gelijk allerlei voorbeelden zouden kunnen worden benoemd van maatschappijen die drie keer zoveel als KLM berekenen zou het anders liggen maar dit is niet het geval en spreker stelt voor om te starten met het huidige voorstel. In het verplaatsingskostenbesluit is een hardheidsclausule opgenomen waarop medewerkers die voor hogere kosten komen te staan een beroep kunnen doen. Mocht het komende jaar blijken dat bijvoorbeeld 80% van de gevallen daar een beroep op doet dan kan de huidige bepaling worden herzien. In dat geval dient er aldus de heer Hop goed te worden gemonitord hoe er met de hardheidsclausule in de praktijk wordt omgegaan. Spreker heeft wel moeite met de wijze waarop nu invulling aan de AV-afpraak wordt gegeven en vindt dat dit dan eigenlijk ook zo in het akkoord had moeten zijn opgeschreven. Hij licht toe dat er is gesproken over een tegemoetkoming in de transportkosten van een hond waarbij geen bedrag is genoemd. Nu wordt dit gemaximeerd en dat had beter van tevoren kunnen worden vastgelegd zodat het ook is uit te leggen aan de medewerkers. Hierover merkt de heer Schwab op dat het nu om een discussie gaat die niet is gevoerd tijdens het AV-overleg waardoor het onderwerp vanzelf op deze tafel is beland. Er wordt afgesproken om gedurende een jaar conform de voorgestelde tekst te gaan werken. Indien blijkt dat er vaak een beroep wordt gedaan op de hardheidsclausule zal opnieuw naar deze bepaling worden gekeken. In de toelichting zal worden aangegeven dat er een beroep op de hardheidsclausule van artikel 31 van het verplaatsingskostenbesluit mogelijk is.

De tekst wordt met inachtneming van deze afspraak goedgekeurd. De heer Schilperoort merkt met betrekking tot de in artikel 5.3, onderdeel C en D opgenomen wijziging van de reisaanspraken van artikel 17 en 18 het volgende op. In deze artikelen is een aantal punten opgenomen dat te maken heeft met het criterium 'eigen huishouding'. Naar spreker meent is het niet zo dat er enkel wijzigingen in verband met de overdraagbaarheid van reisaanspraken aan de orde zijn. In de toelichting staat dat de aanspraken worden gewijzigd in verband met de overdraagbaarheid maar dat is aldus spreker niet het geval want de wijzigingen zijn het gevolg van het afschaffen van het eigen huishoudingscriterium. Er wordt nu volgens spreker tekst uit de artikelen gehaald die met dat criterium samenhangt. Ook zou volgens de heer Schilperoort moeten worden nagegaan of dit niet strijdt met bovenliggende regelgeving omdat dit criterium mogelijk nog wel in de AMvB staat. Hierop heeft hij in de vorige vergadering ook al gewezen. Spreker specificeert dat er in de MR aantal zaken wordt geschrapt die met het eigen huishoudingscriterium correleren maar deze kunnen ook nog in de hogere regelgeving staan. Dit zal door Defensie worden gecontroleerd.

Pm

Artikel 6.2, toevoeging artikelen 4a en 4b aan de studiefaciliteitenregeling burgerlijke ambtenaren Defensie

De heer Van Hulsen merkt op dat door de voorgestelde aanpassing van de regeling ten onrechte een groep medewerkers wordt gepasseerd die zijns inziens ook recht heeft op een budget. Hij memoreert dat de vorige keer is gediscussieerd over degenen die eerst militair waren en vervolgens als burger verder zijn gegaan bij Defensie. Deze discussie is beslecht en daar wil spreker ook niet op terugkomen. Er zijn echter medewerkers die als militair in dienst zijn gekomen, geen opleidingsaanspraken als militair hadden (ook niet als gevolg van de mutatie die bij de militairen is toegepast waarbij bij de FPS fase 3-aanstelling alsnog budget is toegekend) en die zijn overgestapt naar een burgerfunctie en vervolgens bij een bedrag van 500 euro moeten starten. Het gaat daarbij om degenen die vóór 01-01-2019 zijn gestopt als militair. Deze mensen krijgen nu geen volwaardig budget ondanks het feit dat ze al vijftien jaar in dienst zijn. Van de zijde van Defensie wordt er op gewezen dat tijdens de vorige discussie ook over deze groep is gesproken en dat toen is geconcludeerd dat de jaren als militair niet konden meetellen voor de burgeraanspraken. De heer Van Hulsen nuanceert dat het daarbij ging om degenen die hun budget als militair niet hadden geconsumeerd. Spreker doelt nu echter op de groep die als militair geen recht op budget heeft kunnen opbouwen omdat de voorziening er nog niet was. Zij moeten aldus spreker als burger opnieuw gaan opbouwen terwijl men al langdurig in dienst van Defensie is. Hierop wordt van de zijde van Defensie gesteld dat de situatie daarmee niet anders is. Er was geen aanspraak en nu start de medewerker – als burger – wel met het opbouwen van aanspraken. De heer Schilperoort merkt op dat er, zoals de vorige keer ook is geconcludeerd, sprake is van twee strikt gescheiden rechtsposities en vindt niet dat er sprake kan zijn van het meenemen van aanspraken. Het is zijns inziens met name niet de bedoeling dat de medewerkers dubbele aanspraken kunnen opbouwen. Hiermee zijn partijen het eens. Spreker ziet nog wel iets in de optie om bij de FPS3fase- militairen die in 2019 zijn overgestapt naar een burgerfunctie bij Defensie 2019 mee te laten tellen voor de opbouw als burger. De heer Van Hulsen blijft erbij dat het in zijn voorbeeld anders ligt en hij voorziet dat de regeling bij deze – weliswaar beperkte – groep voor problemen kan gaan zorgen, ondanks het gegeven dat zij glashelder is.

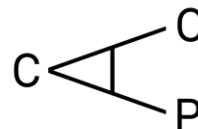
De heer Schwab geeft aan het voorstel van de heer Schilperoort te kunnen plaatsen en geeft in overweging in de regeling op te nemen dat voor de militair die in 2019 is overgestapt dat jaar mee te laten tellen voor de opbouw als burger. Dit leidt aldus de heer Hop waarschijnlijk tot nog meer probleemgevallen omdat dan in sommige gevallen een aanspraak van 9.000 euro wordt omgeuid voor 5.000 euro. Daarvan kan volgens de heer Schilperoort geen sprake zijn. Zijns inziens zit het gevoel van onrechtvaardigheid in dat geval er in dat de regeling voor militairen is ingegaan op 01-01-2019 en die voor burgers een jaar later. De groep die door de heer Van Hulsen is aangestipt heeft tot 01-01-2019 als militair nooit gebruik kunnen maken van de regeling en op 02-01-2019 zijn ze overgegaan naar een burgerfunctie waarvoor nog geen regeling bestond. Zij bouwen pas na een jaar als burger aanspraken op en zullen dit onrechtvaardig vinden omdat ze al vele jaren bij Defensie werkzaam zijn geweest. De voorzitter informeert of de regeling voor militairen per 01-01-2019 is ingegaan hetgeen door de heer Schwab wordt bevestigd. Spreekster stelt vast dat deze groep kennelijk tussen de wal en het schip valt. Hierop stelt de heer Schilperoort voor om voor deze groep de start van de opbouw als burger per 01-01-2019 te laten starten. De heer Hop merkt naar aanleiding hiervan op dat dit dan ook voor de overige 16.000 burgers geldt. Deze groep heeft in 2019 kenbaar gemaakt het onaanvaardbaar te vinden dat er voor hen geen vergoeding voor individuele opleidingsaanspraak was geregeld. Spreker voorziet dat als er nu voor een kleine groep een uitzondering wordt gemaakt deze grote groep zich ook kan gaan melden. Partijen zijn het hiermee eens, en de heer Schilperoort geeft aan dat dit dan inderdaad voor iedereen zou moeten gelden en dat is volgens hem niet wat de sociale partners hebben afgesproken. De heer Van Hulsen merkt op dat dit niet zijn vraag was. De voorzitter begrijpt zijn punt en dat geldt ook voor de opmerking van de heer Hop. De heer Schilperoort wijst nogmaals op het feit dat er sprake is van twee gescheiden rechtsposities en het lijkt hem het zuiverst om de verschillende ingangsdata op dat verschil te baseren. Op zich levert dit een vervelende consequentie op maar het is bekend dat de militair bij de overstap naar een burgerfunctie onder een andere rechtspositie valt. Het lijkt de heer Hop het beste om hierop geen uitzondering te gaan maken en ook de voorzitter is voorstander van het zo straight mogelijk hanteren van de rechtsposities.

De heer Schwab wijst erop dat er bij Defensie ook burgers werken waarvoor een gedeelte van de militaire rechtspositie geldt, te weten de GV'ers (Geestelijk Verzorger). Op deze groep is het nieuwe hoofdstuk 3 van het BARD van toepassing en niet artikel 16bis voor militairen. Dit betekent dat zij gebruik van het budget kunnen maken tot vijf jaar voor hun pensioen waarbij ze het niveau van aanspraak van de burger hebben. Dit wijkt aldus spreker af van de situatie die voor militairen geldt terwijl de GV'ers wel volgens dezelfde systematiek als de militair met leeftijdsontslag gaan. De militair heeft echter recht op een veel hogere aanspraak dan de burger. Spreker is er evenwel geen voorstander van om voor deze groep afwijkende afspraken te gaan maken. De heer Van Hulsen vraagt zich af hoe er naar de opbouw van aanspraken wordt gekeken in de situatie waarin de GV'er naar een missiegebied gaat. Spreker vraagt zich af of er in die situatie sprake is van de opbouw als militair die onder het UR AMAR valt en bovendien of er dan - omdat hij zich in een missiegebied bevindt - recht bestaat op een versterkte opbouw. De heer Schwab antwoordt dat dan de rechtspositie van de burger van toepassing is en er dienovereenkomstig aanspraken worden opgebouwd. Wel kan de GV'er volgens spreker de aanspraken tot vijf jaar voor zijn pensioen opnemen hetgeen inhoudt dat hij de facto tot op de dag van zijn leeftijdsontslag kan opnemen. De GV'er heeft na zijn leeftijdsontslag net als de militair recht op UGM en gaat dienovereenkomstig op de leeftijd van 62 minus 5 jaar op zijn 57-ste met ontslag. De militair kan van zijn 57-ste tot zijn 62-ste echter geen gebruik meer maken van het budget en de GV'er wel. Dit maakt aldus de heer Schilperoort nogmaals duidelijk dat er sprake is van twee gescheiden rechtsposities.

Er wordt besloten om geen uitzonderingen op de regel te maken en de tekst wordt ongewijzigd geaccordeerd.

Artikel 6.3, wijziging artikel 9 VROB.

De heer Van Leeuwen informeert, onder verwijzing naar artikel 5, of de toevoeging aan artikel 9 lid 1 VROB luidend 'in geld per uur tot een maximum van acht uur, conform het vijfde lid' inhoudt dat de militair de ZZF-vergoeding, die normaliter middels de dagcomponent (bedrag per etmaal) wordt toegekend, voortaan als vergoeding per uur gaat ontvangen. Spreker wijst er op dat in lid 5 de vaste ZZF-bedragen per etmaal staan vermeld en hij betwijfelt de juistheid van het tekstvoorstel voor lid 1. De lezer kan uit deze tekst volgens hem de conclusie trekken dat de bedragen in het vijfde lid het uurbedrag zijn en dat er derhalve recht bestaat op maximaal acht keer dat bedrag, dit betreft volgens spreker echter het vaste ZZF-bedrag per etmaal. Wat hem betreft dient de toevoeging aan lid 1 te worden geschrapt. De heer Schwab zal dit nader bezien en zo nodig aanpassen.

Artikel 10.1, inwerkingtreding.

De voorzitter wijst op de aanpassing bij onderdeel i waarin nu staat 'hoofdstuk 6 werkt terug tot en met 1 januari 2020' waarop de heer Schwab toelicht dat dit nodig is omdat deze datum inmiddels is gepasseerd.

Verdere gang van zaken

Pm De voorzitter geeft aan dat alle aanpassingen zijn besproken en dat een aantal punten door de heer Schwab zal worden nagegaan en waar nodig de teksten worden aangepast. Spreekster informeert op welke wijze de centrales een vervolg aan de bespreking van de MR-tekst willen geven. Wat de heer Van Hulsen betreft is het aantal aanpassingen inmiddels zodanig gereduceerd dat er geen MR-sessie meer nodig is. De heer Schwab geeft aan dat er kan worden afgesproken dat de tekst wordt rondgestuurd en de centrales dan kunnen aangeven of ze het ermee eens zijn of niet. Dat vindt de heer Van Leeuwen op zich prima, mits eerst de technische sessie over artikel 6a op 11-02-2020 heeft plaatsgevonden. De heer Schilperoort vindt dat de MR ook verder moet worden afgehandeld als er over artikel 6a nog geen

De voorzitter vraagt de aandacht voor het volgende. De CCOOP heeft een brief met een aantal punten aangaande de uitwerking van het AV-akkoord inzake buitenlandvoorzieningen aan de WG AFR gezonden. Dit onderwerp is behandeld bij de bespreking van de MR en volgens spreekster is met de verdere afhandeling per piepbrief na 11-02-2020 ook een antwoord gegeven op de brief van de CCOOP. Daarom lijkt agendering daarvan voor de WG AFR niet meer nodig. Aangezien de desbetreffende AV-afpraak nu aan de AP-tafel is afgehandeld lijkt het de voorzitter niet wenselijk dat over hetzelfde onderwerp weer een discussie aan de AFR-tafel zou kunnen plaatsvinden. De heer Hop repliceert dat het gaat om de buitenlandregeling welke altijd in de WG AFR wordt behandeld. Volgens spreker staat er in ieder geval nog een punt open aangaande de uitruilbaarheid van tickets, waarover nog een discussie gaande is in de AMvB-laag. Hij doelt hierbij op de termijn van zes maanden en wie er wel en niet onder vallen. De voorzitter geeft aan dat de AMvB niet in de WG AFR wordt behandeld waarop de heer Hop antwoordt dat dit onderwerp in de brief van de CCOOP aan de orde is gesteld en zo lang als het niet is afgehandeld de brief ook niet is afgedaan. De heer Schilperoort merkt op dat als de AMvB is afgehandeld de brief ook is afgedaan en dan van de AFR-agenda kan worden afgehaald. De voorzitter zegt naar aanleiding hiervan alleen erop te willen voorkomen dat er in de WG AFR opnieuw wordt gediscussieerd over zaken die bij de bespreking van de MR zijn afgehandeld en wijst er op dat in de brief concrete voorstellen van de CCOOP stonden. Hetzelfde geldt voor de punten uit de brief die bij de behandeling van de AMvB aan de orde zullen komen, het gaat spreekster er om dat alles procedureel correct verloopt. Dit is helder voor partijen, er wordt afgesproken dat indien alle punten uit de brief zijn afgedaan hij van de AFR-agenda wordt afgevoerd.

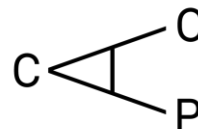
De heer Schilperoort wijst er op dat vandaag niet meer over de toelichting op de MR is gesproken terwijl er wel een aantal aanpassingen is overeengekomen. De heer Schwab antwoordt dat ook de aanpassingen aan de toelichting zullen worden doorgevoerd.

De heer Van Hulsen wijst erop dat in het arbeidsvoorwaardenakkoord meer is be- en omschreven dan nu in de AMvB en de MR is opgenomen. Op verzoek van spreker zullen partijen over de open eindjes op een later moment verder spreken in de setting van een WG AP, tenzij blijkt dat er nog erg veel punten aan de orde moeten komen.

Agendapunt 3: rondvraag en sluiting

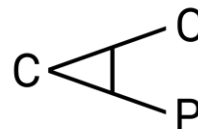
Pm De heer Hop wijst er op dat de aanpassing van de leeftijd bij FPS 2, waarbij nu door wordt gemuteerd naar de AOW-leeftijd min vijf jaar, nog steeds niet goed in het systeem staat en dat daardoor allerlei problemen ontstaan bij zaken als verlofaanvragen. Dit zou volgens spreker opgelost worden. De heer Lankhorst meende dat alles goed was ingeregeld en zegt toe dit na te zullen gaan.

De voorzitter sluit de vergadering om 16.00 uur

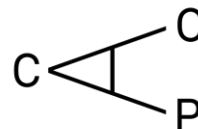
ACTIEPUNTENLIJST EXTRA WG AP (MR) 22-10 -2019 + 5-11-2019 + 10-1-2020 + 4-2-2020

Nr.	Onderwerp:	Actie:	Opmerkingen:
1.	FPS-2-aanstelling voor alle officieren en onderofficieren.	WG AP 22-10-2019 + 17-12-2019 bij bespreken actiepuntenlijst: Voorzitter stelt brief op met de strekking dat het om een verbetering in de vorm van een tijdelijke maatregel gaat en een communicatietekst die is overeengekomen in het SOD-	Voorstel: verplaatsen naar reguliere actiepuntenlijst
2.	Doorvoeren verbeteringen/dienstreizen buitenland	WG AP 22-10-2019: DC HR communiceert dat men wacht op regelgeving terwijl partijen de afspraak hebben dat verbeteringen meteen kunnen worden doorgevoerd. Defensie is terughoudend omdat het om bedragen gaat die nog niet besproken zijn. Declareren is mogelijk onder rekest. Defensie zal aandacht besteden aan de communicatie.	
3.	Bespreking Ministeriele regeling voortvloeiend uit het voorgaand besluit (SOD 19.00425 bijlagen 2 en 3 en SOD 19.00426 bijlage 4). WG AP 22-10-2020	WG AP 22-10-2019: Wegens onvoldoende tijd doorgeschoven.	
4.	Bespreking Ministeriele regeling voortvloeiend uit het voorgaand besluit (SOD 19.00425 bijlagen 2 en 3 en SOD 19.00426 bijlage 4). WG AP 04-02-2020	WG AP 4-2-2020: Aanpassingen MR + belichting worden in tekst aangebracht en met piepbrief naar centrales gestuurd na 11-02-2020	
5.	WML/Concept AMvB, hoofdstuk 6, bespreking artikel 16, lid 2 , tekst ten aanzien van het defensie-specifieke minimumloon	WG AP 22-10-2019: Defensie neemt het tekstvoorstel terug en checkt AV-verslagen van 27-05-2019 en 19-06-2019 v.w.b. de lezing van het overleg m.b.t. dit onderwerp.	
6.	Art. 9.2 lid 1 concept-AMvB	WG AP 22-10-2019 + 17-12-2019 (bespreking verslag 22-10-2019) De heer Schwab beziet of er een duidelijkere tekst kan worden geformuleerd om verwarring over de interpretatie van het begrip 'woonachtig' te vermijden bij de reisaanspraken van beide groepen per plaatsingsperiode buiten Europa,	
7.	Verschuivingstoelage TOD (punt ACOP)	WG AP 22-10-2019, rondvraag: VZ laat nagaan in hoeverre naar DC HR is gecommuniceerd wanneer er sprake is van een verschoven dienst en onder welke condities deze mag plaatsvinden	

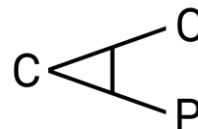

8.	Artikel 4.1 MR, wijziging art 5 IRBAD WG AP 10-01-2020, pag. 9	WG AP 10-01-2020 Defensie formuleert een nieuwe tekst en zendt deze na interne controle bij de HDP aan de centrales	
9.	Artikel 5.2 MR (wijziging artikel 9 VROB) WG AP 10-01-2020, pag. 10 en 12	WG AP 10-01-2020 - Aanpassen art 9 VROB ivm ongewenst effect verroosting - aanpassen art 5.2 lid 2	
10.	Artikel 5.2 MR (wijziging artikel 9 VROB) WG AP 04-02-2020	WG AP 4-2-2020: Mogelijkheid om opgebouwde ZZF-uren tussen 2 functies in op te nemen toevoegen aan toelichting MR	
11.	Art 5.3 A MR (wijziging Verplaatsingskostenregeling Defensie) WG AP 10-01-2020 pag. 13	WG AP 10-01-2020 - Defensie checkt of fiscus vragen kan stellen over de onbelaste tegemoetkoming	
12.	Artikel 5.3 C MR (wijziging artikel 17 Verplaatsingskosten-regeling Defensie) WG AP 10-01-2020 pag. 13	WG AP 10-01-2020 Art 17 en 18 markeren en parkeren, wachten op goedkeuring teksten AMvB	
13.	Artikel 5.3 C MR (wijziging artikel 17 Verplaatsingskosten-regeling Defensie) WG AP 04-02-2020	WG AP 04-02-2020: Defensie gaat na of schrappen criterium eigen huishouding in MR effect heeft op hogere regelgeving (AMvB)	
14.	Artikel 5.3 E MR (Vervallen artikel 19 Verplaatsingskosten-regeling Defensie) WG AP 10-01-2020 pag. 13	WG AP 10-01-2020 Art 19 blauw markeren en parkeren wachten op aanpassing VKB	
15.	Artikel 6.3 MR (wijziging artikel 9 lid 4VROB) WG AP 10-01-2020 pag. 14 WG AP 04-02-2020	WG AP 10-01-2020 Tekst wordt teruggenomen en heroverwogen in samenhang met hetgeen bij art 5.2 MR is besproken (zie ap 8)	
16.	Artikel 8.1 MR (wijziging regeling cafetariamodel) WG AP 10-01-2020 pag. 15	WG AP 10-01-2020 Tekst wordt aangepast, optie uitrui obv jaarlijkse componenten blijft van toepassing	

17.	Artikel 9.1 (Regeling cafetariamodel Defensie) WG AP 10-01-2020 pag. 15	WG AP 10-01-2020 Dhr. Lankhorst onderzoekt hoe moet worden ingeregeld dat uitruil niet met salariscomponenten in 2021 plaatsvindt	
18.	Artikel 10.1 MR Inwerking-treding WG AP 10-01-2020 pag. 15	WG AP 10-01-2020 Aanpassen datum inwerkingtreding later dan 01-01-2020	
19.	MR-Toelichting Art. 2.2, onderdeel B WG AP 10-01-2020 pag. 16	WG AP 10-01-2020 Tekst zodanig formuleren dat duidelijk is dat premieverhoging geen exogene ontwikkeling is (F. v.d. Hoef)	
20.	MR-Toelichting Art. 4a:1 Uiterste keuzemoment aanvraag ontslag oude diensteinderegeling (uitvoering artikel 39a, eerste tot met vijfde lid, AMAR) WG AP 10-01-2020 pag 16	WG AP 10-01-2020 Tekst aanvullen met uitleg betekenis onder en nDer	
21.	MR-toelichting art. 4.1 wijziging artikel 5 Inkomstenregeling burgerlijke ambtenaren Defensie, IRBAD WG AP 10-01-2020 pag 16	WG AP 10-01-2020 Tekst afstemmen op vandaag overeengekomen aanpassingen (zie ap 7 10-01-2020)	
22.	MR-toelichting art. 4.3 aanpassing art. 5 VROB WG AP 10-01-2020 pag 16	WG AP 10-01-2020 Formuleren: verschoven dienst = dienst wv. Tijden t.o.v. oorspronkelijke rooster zijn gewijzigd	
23.	MR-toelichting art. 5.1 A wijziging artikel 1, eerste lid, onder e Regeling dienstreizen defensie WG AP 10-01-2020 pag. 16	WG AP 10-01-2020 Toevoegen inclusief Caribisch Nederland	
24.	MR-toelichting art 5.3 A wijziging Verplaatsingskostenregeling Defensie WG AP 10-01-2020 pag. 16	WG AP 10-01-2020 Huisdier wordt gewijzigd in huisdieren	
25.	MR-toelichting art. 6.3 wijziging art 9 lid 4 VROB WG AP 10-01-2020 pag. 16	WG AP 10-01-2020 Afstemmen op aanpassing art 9 lid 4 VROB	
26.	MR-toelichting art. 8.1 wijziging regeling cafetariamodel WG AP 10-01-2020 pag. 16	WG AP 10-01-2020 Voor 'maandelijks' ook invoegen	

27.	Aanpassen leeftijd FPS 2 WG AP 04-02-2020 (MR)	WG AP 04-02-2020 (rondvraag, CCOOP): De heer Lankhorst zal nagaan in hoeverre het muteren in het systeem correct is ingeregeld (problemen data bij verlofaanvragen)	Voorstel: Naar actiepuntenlijst reguliere AP
-----	--	---	--